

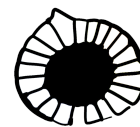
NOTA DE PREMSA

L'ATÀXIA DE FRIEDREICH SURT A ESCENA A "EL TEMPS QUE CONTA"

"EL TEMPS QUE 'CONTA'" | ESTRENA | FESTIVAL GREC 2021 | 70' | DEL 8 DE JULIOL AL 22 D'AGOST | DIJOURS, DIVENDRES I DISSABTE A LES 20.30 H | DIUMENGE A LES 19.00 H | SALA GRAN

El pròxim 8 de juliol el **Teatre Gaudí de Barcelona** estrena l'obra "**El temps que conta**". En aquesta producció de **Versus Teatre**, dos germans, l'**Aitor** (**Òscar Jarque**) i el **Toni** (**Carlos Martinho**), es retroben per assistir a l'enterrament del seu pare després de cinc anys sense veure's. El Toni pateix una greu malaltia degenerativa i vol recuperar el temps perdut amb el seu germà. Tots dos descobriran que el temps no retrocedeix, però que ens conta moltes històries si estàs disposat a escoltar-les.

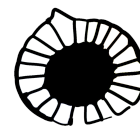
L'obra encara qüestions que podrien conduir fàcilment al drama però duent-les al terreny de l'humor desinhibit i incisiu. **Virgínia Sánchez**, autora de l'obra, explica que "**El temps que 'conta'**" neix de la necessitat de plantejar-se com viure una vida si saps que el teu temps s'esgota "Què faries? Quines relacions voldries recuperar? Quines coses que no has dit diries? Quines coses que no has fet faries?". La història transcorre en un únic espai que juga amb l'escanari a quatre bandes del Teatre Gaudí.

L'espectacle forma part de la proposta teatral del **Festival Grec de Barcelona 2021**.

CONVIURE AMB L'ATÀXIA DE FRIEDREICH

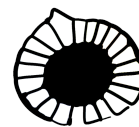
L'Atàxia de Friedreich o atàxia familiar és una malaltia hereditària que causa dany progressiu al sistema nerviós donant com a resultat símptomes que varien des de perturbacions de la marxa i problemes del llenguatge a la malaltia cardíaca. L'"atàxia", que es refereix a problemes de coordinació i inestabilitat, es produeix en moltes malalties i afeccions diferents. L'atàxia es produeix per la degeneració de teixit nerviós en la medulla espinal i de nervis que controlen el moviment muscular dels braços i les cames.

L'autora va conviure de prop amb l'atàxia de Friedreich: "Durant una època de la meua vida treballava realitzant cerimònies laiques a un tanatori. La feina

consistia a fer una petita entrevista als familiars del difunt i després, crear un text d'acord amb els desigs de la família i tractant de transmetre de la millor manera possible l'essència de la persona. En una d'aquestes cerimònies, vaig parlar amb un home que havia perdut el seu germà que patia aquesta malaltia. Com acostumava a passar l'entrevista esdevingué més aviat una xerrada íntima sobre la vida d'aquella persona. Estava molt encuriosida perquè mai havia sentit a parlar d'una malaltia com aquesta, una malaltia que (segons m'explicava el seu germà) cada dia es convertia en un regal, però també en una condemna, ja que cada segon que passava era una passa més cap a un desgast físic lent però imparable. Em va semblar una història molt humana, perquè no només tractava sobre una malaltia poc comú i minoritària (amb tot allò que això comporta), era una història que tractava sobre la por, la valentia, la mort, la pèrdua, l'esperança, els vincles i l'amor. Una història que tractava sobre la vida".

La companyia ha optat per suavitzar algunes de les afeccions de la malaltia, com la disàrtria (problemes de vocalització) per facilitar el transcurs de l'obra, així i tot, hi ha una clara voluntat d'explicar la malaltia i fer comprendre a l'espectador el repte diari que suposa per als afectats.

FITXA ARTÍSTICA

Text i Direcció: Virginia Sánchez

Interpretació: Oscar Jarque, Carlos Martinho i Virgínia Sánchez

Ajudantia de direcció: Marta Fons

Escenografia i il·luminació: Xavier Garcia

Fotografia: Martí Fradera

Producció: Versus Teatre